

nauki, abyśmy jako apostołowie komunikacji mogli być na wysokości stojącego przed nami zadania?

Życie

Do Jezusa Mistrza

Doprowadź mnie, dobry Mistrzu, do znajomości Twoich tajemnic i oświeć mnie, abym zrozumiał nauki, które płyną z Twego życia. Każde Twoje działanie jest dla mnie przykładem i przykazaniem, które muszę rozważać i posłusznie wypełniać. Pomóż mi swoją łaską; wspieraj mnie w trudnościach na tej drodze; daj mi wytrwałość aż do śmierci. Z Tobą, Jezu, [chcę być] dzisiaj; codziennie; tak długo, aż znajdę się z Tobą na zawsze w niebie [J. Alberione, *Orazioni*, s. 308].

Małość człowieka ubogacona Bożą łaską (Ps 8, 2-8. 10)

O Panie, Panie nasz,

jak sławne jest Twoje imię na całej ziemi!

Tvoja wspaniałość przewyższa niebios.

Z ust dzieci i niemowląt odbierasz chwałę na przekór Twoim wrogom.

Sprawiasz, że milkną mściwi nieprzyjacieli.

Gdy patrzę na niebo, dzieło Twoich palców,

księżyc i gwiazdy, które utwierdziłeś...

Czym jest człowiek, że o nim pamiętasz,

i czym śmiertelnik, że troszczysz się o niego?

Uczyniłeś go niewiele mniejszym od aniołów,

chwałą i cziłą go ukoronowałeś.

Ustanowiłeś go nad dziełami rąk Twoich,

wszystko poddałeś pod jego stopy:

wszystkie owce i bydło,

a także dzikie zwierzęta...

O Panie, Panie nasz,

jak sławne jest Twoje imię na całej ziemi!

„POZWÓLCIE SIĘ PRZEMIENIAĆ” – WEZWANI, ABY BYĆ

Doskonalenie którejkolwiek z naszych zdolności, poczynwszy od inteligencji, zmierza ku spełnieniu się naszego bytu, zawsze zdążając w kierunku doskonałości całej osoby. Przemiana samego siebie poprzez odnowienie sposobu myślenia stawia nas na drodze stopniowego stawiania się nowym człowiekiem, wszczepionym w Chrystusa. Nasz rozum nie jest prostym darem, otrzymanym i posiadanym w sposób „zamknięty”, dokonany, ale zakłada nieustanne stawianie się, które pobudza bieg życia. W rzeczywistości każdy z nas nie jest kimś skończonym, ale osobą, która wciąż staje się, zwracając się ku przyszłości i próbując osiągnąć „wymiar” Chrystusa. Można powiedzieć, że w rzeczywistości wciąż nie jesteśmy w pełni, ale staramy się być: jesteśmy otwartym projektem, misją, powołaniem, strzałą zdążającą do celu.

Prawda

■ Słuchając słów św. Pawła Apostoła

Egzystencjalny punkt widzenia św. Pawła opiera się na zdrowym chrześcijańskim optymizmie, wynikającym z uzdrawiającego dzieła Chrystusa, który otworzył nam drogę do pełnego urzeczywistnienia się, zgodnie ze stwórczym zamysłem Boga. Wszystko sprowadza się do tego celu, pomimo naszych ograniczeń i naszych słabości, ponieważ Duch – sama moc Boga – przychodzi nam z pomocą.

Z Listu św. Pawła Apostoła do Rzymian (8, 28-35. 37-39)

Wiemy przecież, że tym, którzy kochają Boga i którzy zostali powołani zgodnie z Jego wcześniejszym zamysłem, wszystko służy dla ich dobra. Zostali oni wezwani według wcześniejszego zamysłu. Tych, których Bóg wcześniej poznał, tych też przeznaczył, aby byli obrazem Jego Syna, pierworodnego pośród wielu braci. Tych zatem, których przeznaczył, tych powołał, a których powołał, tych usprawiedliwił, usprawiedliwionych zaś otoczył chwałą.

Co na to powiedzieć? Jeśli Bóg jest przy nas, to któż przeciwko nam? On własnego Syna nie oszczędził, ale wydał Go za nas wszystkich, dlaczego więc nie miałby nam ofiarować wszystkiego wraz z Nim? Kto wystąpi przeciw wybranym przez Boga? Przecież sam Bóg usprawiedliwia! Kto wystąpi z wyrokiem potępiającym? Przecież wstawia się za nami Chrystus Jezus, który umarł, co więcej, który zmartwychwstał i zasiada po prawej stronie Boga! Kto nas oddzieli od miłości Chrystusa? Nieszczęście czy ucisk, prześladowanie czy głód, nagość,

niebezpieczeństwo czy miecz? A w tym wszystkim odnosimy wielkie zwycięstwo dzięki Temu, który nas umiłował. Jestem pewny, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władze, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokości, ani głębie, ani jakiegokolwiek inne stworzenie nie zdoła nas oddzielić od miłości Boga, objawionej w Chrystusie Jezusie, naszym Panu.

■ ■ Słuchając nauczania Kościoła

Kościół, zwracając uwagę na zmiany zachodzące w świecie, widział w „znakach czasu” nie tyle źródło rozwiązywania problemów, ile raczej pytania, które stawia rzeczywistość i na które należy szukać odpowiedzi, angażując ludzką inteligencję i w świetle Ewangelii.

Z Konstytucji “Gaudium et spes” Soboru Watykańskiego II (nr 15)

Człowiek słusznie sądzi, że uczestnicząc w świetle Bożej myśli góruje swym rozumem nad światem rzeczy. Na przestrzeni wieków, dzięki pilnemu ćwiczeniu swego twórczego ducha, postąpił niewątpliwie w naukach doświadczalnych, w umiejętnościach technicznych i w sztukach wyzwolonych. W naszych czasach zaś doszedł do wybitnych osiągnięć, zwłaszcza w badaniu i podporządkowaniu sobie świata materialnego. Zawsze jednak szukał prawdy głębszej i znajdował ją. Umysł bowiem nie jest zacieśniony do samych zjawisk, lecz może z prawdziwą pewnością ująć rzeczywistość poznawalną, mimo że w następstwie grzechu jest częściowo przyciemniony i osłabiony.

Na koniec natura intelektualna osoby ludzkiej udoskonala się i powinna doznać udoskonalenia przez mądrość, która umysł człowieka łagodnie pociąga ku poszukiwaniu i umiłowaniu tego, co prawdziwe i dobre. Przepojony nią człowiek dochodzi poprzez rzeczy widzialne do niewidzialnych. (...) Dzięki darowi Ducha Świętego dochodzi człowiek przez wiarę do kontemplacji i pojmowania tajemnicy planu Bożego.

■ ■ ■ Słuchając słów bł. Jakuba Alberionego

W swoim nauczaniu i postawach nasz Założyciel nieustannie wzywał do używania umysłu, do ciągłego rozwoju intelektualnego i stałego poszukiwania integralności osoby. «Pierwszą cnotą, praktykowaną przez umysł jest „wiara”; pierwsze cztery dary Ducha Świętego są skierowane do umysłu: mądrość, rozum, rada, wiedza. Z wiary, jak z nasienia, rozwijają się inne cnoty» (ACV 19).

Z dzieła „Dusza i ciało dla Ewangelii” (str. 127-128)

Aby Komunia była pełna, należy zjednoczyć ciało i zjednoczyć serce, zjednoczyć wolę, zjednoczyć umysł: myśleć jak Jezus rozumowaniem inspirowanym wiarą,

osądzać według zamysłu Bożego zarówno w sferze przyrodzonej, jak i nadprzyrodzonej. „Panie, weź w posiadanie nasze umysły i nasze ciała jako dar niebieski”.

Wiara jest jednocząca i przemieniająca. Jednoczy nas z Bogiem, nieskończoną prawdą, pozwalając wejść w komunię z zamysłem Bożym i poznawać Boga, tak jak On się nam objawił w stworzeniu i we wcieleniu Syna. „Dzięki wierze światło Boga staje się naszym światłem; mądrość Boga – naszą mądrością; wiedza Boga – naszą wiedzę; umysł Boga – naszym umysłem; życie Boga – naszym życiem” (Gay).

Na tym polega dziewictwo umysłu i wiary! Chroni się go tak jak czystości zmysłów.

Nie istnieje Komunia tylko ciała albo tylko serca, albo tylko woli, ale przede wszystkim umysłu. Należy zjednoczyć naszą najszlachetniejszą zdolność z umysłem Jezusa, aby mieć z Nim jedną mentalność. „Istota wyższego rzędu wchłania tę niższego rzędu”. „Panie, napełnij nas swoim światłem” – wyznajemy w liturgii.

Pierwsza część odkupienia, dokonanego przez Jezusa Chrystusa, dotyczy umysłu: [Jezus] przepowiadał swoją Ewangelię. To odkupienie dotyczy każdego, kto nienawidzi wszelkiego fałszu i kto staje się mentalnie podobny do Jezusa Chrystusa. To jest owoc naszego komunikowania z Nim. W Komunii Jezus uzdrowia także choroby umysłu: „Powstań, uzdrowiony umyśle”, aby zwyciężyć niewiedzę, lekkomyślność, zapomnienie, tępotę, zabobon, przesąd itp. Jezus myśli w nas: „Chrystus żyje we mnie” [Ga 2, 20]. Odtąd życie intelektualne jest pierwsze i niezbędne.

Droga

Aby rozpałcić w nas zażyte i serdeczne zjednoczenie z Bogiem, źródłem każdego apostołatu, musimy sprawdzić, czy nasz życiowy puls jest zgodny z głębokimi przekonaniem nabytymi w procesie uczenia się. Jedną z najszlachetniejszych zdolności naszej inteligencji jest analiza życia pod kątem podjętych zobowiązań, badanie własnego zaangażowania w poszukiwanie Boga.

Z Listu Przełożonego generalnego na temat studium (2017)

W jakim stopniu uświadamiamy sobie zmiany, które przemieniają dzisiaj całą ludzkość i jej instytucje? Czy jesteśmy rzeczywiście przygotowani, aby żyć i głosić Ewangelię i chrześcijańskie wartości w środowisku dzisiejszej kultury? Czy znamy aktualną sytuację komunikacji? Co powinniśmy robić w wymiarze